

Predsednik mehičanske republike odredil preiskavo glede umorjene katoličanke od strani policije v Vera Cruz državi

Mexico City, 12. februarja. Predsednik Cardenas je naročil tajniku za notranje zadeve, da vpele obširno preiskavo, ki naj dožene, kako je bilo umorjeno neko katoliško dekle v neki privatni hiši v mestu Orizaba, država Vera Cruz, kar se je zgodilo preteklo nedeljo.

Mnogo katoličanov se je tajno zbralo v neki privatni hiši, da prisostvujejo verskim obredom. Policija je vdrla v hišo in pregnala katoličane. Pri tem je bilo od policije ustreljeno neko dekle v hrbet.

Policija je nadalje aretirala 70 katoličanov, ki so se nahajali v dotičnem stanovanju. Areti-

ran je bil tudi župnik Rev. Flores, ki je imel mašo. Toda policija je kmalu potem izpustila vse aretirane.

Predsednik Cardenas je izjavil, da nikakor ne želi, da pride versko vprašanje ponovno v politiko. Tudi ni nasproten službam božjim v raznih cerkvah, ako se godijo pod gotovimi predpisi.

V vseh večjih mestih se katoličani v gotovih cerkvah lahko svobodno zbirajo v svojih cerkvah, ki so seveda zelo maloštevilne, toda fanatična policija v malih mestih pogosto nadleguje katoličane.

Pogajanja med mestom in družbo ulične železnice

Cleveland. — Včeraj so se začela pogajanja med družbo cestne železnice v Clevelandu in med mestnimi zastopniki. Walter Krewson, načelnik utilitetnega oddelka mestne zbornice, bo najprej dognal, kaj pravzaprav zahteva kompanija, nakar bo predložil zahteve mesta. Družba cestne železnice ne more operirati v Clevelandu, ako ne dobi tozadevnih pravic od mestne vlade. Mesto Cleveland ima štiri pote, da reši to zapleteno vprašanje: 1. Lahko podpiše obstoječo pogodbo, katero mora kompanija sprejeti. 2. Lahko predloži kompaniji novo pogodbo s spremembami, toda te spremembe mora kompanija odobriti. Mesto ne more prisiliti kompanije, da sprejme spremembe. 3. Mesto lahko sklene, da ne ponovi pogodbe s kompanijo, in potem se dovoli kompaniji 15 let, da likvidira svoje premoženje. 4. Mesto lahko sklene, da kupi vso lastnino družbe cestne železnice in operira ulične kare. Mestna vlada še ni pripravljena, da začne s pogajanjem s kompanijo glede nakupa kompanijske lastnine. Zakaj se je tozadevno zadrževalo pogajanje, bo vedel župan Burton. Sploh mestna vlada ni v nobenem oziru pripravljena staviti definitivno program kompaniji.

Coca Cola toži

Kompanija, ki izdeluje Coca Cola mehko pijačo, je vložila proti petim gostilničarjem v Clevelandu tožbo na zvezni sodni, češ, da ima dokaze, da so gostje v gostilnah zahtevali Coca Cola pijačo, a so dobili predloženo drugo mehko pijačo. Kompanija zahteva od slehernega gostilničarja \$3,000.00 odškodnine.

Posojilo šolskemu odboru
Šolski odbor v Clevelandu je pooblastil svojega blagajnika, da najame posojilo v svoti \$1,000,000, da bodo učitelji in učiteljice lahko dobili svojo plačo prihodnji mesec. Posojilo se lahko naredi, ako se kak davkoplačevalec ne pritoži.

Poziv na sejo
V nedeljo 14. februarja se vrši važna seja vseh zastopnikov in zastopnic fare sv. Lovrenca. Potrebno je narediti načrt za tekoče leto in izvoliti odbore. Seja se začne ob 3. uri popoldne v S. N. Domu na 80. cesti.

Poročilo socialistov

Paris, 12. februarja. V francoskem parlamentu so včeraj poročali štirje radikalni socialisti o anarhiji, ki prevladuje v komunističnem mestu Barcelona. Omenjeni francoski socialisti so se pravkar vrnili iz Barcelone. Sicer jim ni bilo dovoljeno natančno vse poizvedeti, toda videli so dovolj. Vlado imajo v rokah socialisti, združeni v organizaciji Federacion Anarcista Iberica de Unionificacion Marxista. Socialisti so v parlamentu govorili, da je prišel čas, da Francija drži roke proč od Španije. Eden izmed državnih poslancev, socialist, je celo izjavil, da če bi imel odločevati v Španiji, da bi glasovali za rebele, ki mnogo bolj skrbijo za ljudi kot pa socialistično-anarhistična skupina v Španiji.

Smrtna kosa

Nagloma je umrla Mrs. Molly Hočevar, stara 56 let. Pokojna je bila rojena v Višjem, fara Ambrus. Tu zapušča žalujočega moža Jakoba, dva sina, Jakoba in Joe, ter tri hčere: Molly, Angela in Helen. Pogreb ranjke se vrši v ponedeljek zjutraj ob 9. uri iz hiše žalosti na 1414 E. 49th St., v cerkev sv. Petra na 17. ulici in Superior Ave. Bodi ranjki rahla ameriška zemlja. Iskreno sožalje preostalim sorodnikom.

Listnica uredništva

Naročnik: predsednik najvišje sodnije Zedinjenih držav ima \$20,500 letne plače, ostali sodniki pa \$20,000 na leto. Kongresmani so plačani po \$10,000 na leto, poleg tega dobivajo do \$250 na mesec za svoje tajnike in \$125 na mesec za pisarniške potrebe. Ako je na našem prvem papirju vaša slika, tedaj vam ni treba plačati \$2.50, kadar vložite prošnjo za drugi papir.

Samaritanski policist

Charles Nunn, policist v bližnjem Shaker Heights, je pravi samaritan. Včeraj so mu vzeli en kvort njegove krvi v bolnici. Kri je dal za 17 letnega Bernarda Bedouta, ki je pobegnil iz zapora in je na begu zmrznil v tovrstnem železniškem vozu. Odrežati so morali mlademu zločincu obe nogi, in bi Bedout tudi umrl, da ni policist Nunn prostovoljno se javil, da da kri za mladega fanta.

Z rednim delom pri Fisher Body se začne v ponedeljek. Green napaden kot izdajalec

Danes popoldne ob drugi uri se zberejo člani unije avtomobilskih delavcev v Clevelandu v glasbeni dvorani mestnega avditorija, da potrdijo pogodbo sklenjeno med unijo in General Motors korporacijo glede zaključitve štrajka.

Štrajkarji se bodo peljali k zborovanju v ogromni avtomobilski paradi, ki se formira pred glavnim stanom bivših štrajkarjev v Collinwoodu.

Fisher Body tovarna je nameravala začeti z delom že včeraj popoldne, toda unijski uradniki so protestirali, češ, da štrajkarji še niso imeli prilike glasovati glede pogodbe. Pričakuje se, da se prične z delom v ponedeljek zjutraj, kot smo mi včeraj poročali.

Detroit, 12. februarja. Kakih 100 delegatov se je zbralo v tem mestu, da odobrijo pogodbo za mir med General Motors korporacijo in unijo avtomobilskih delavcev.

Ko je bila pogodba odobrena, so pa zastopniki unijskih delavcev napadli Williama Greena, predsednika American Federation of Labor, katerega so nazvali z imenom "Judež Iskarijot" ameriških delavcev.

Delavski delegati so očitali delavskemu predsedniku, da je tekom štrajka pri General Motors izdal njih interese in očitno deloval v prid korporacije in nasprotno delavskim interesom.

Detroit, 12. februarja. Sledeča pogodba je bila včeraj podpisana po zastopnikih General Motors korporacije in po zastopnikih unije avtomobilskih delavcev, in enako po guvernerju države Michigan ter od strani zveznega posredovalca v delavskih sporih.

1. Korporacija General Motors priznava United Automobile Workers Union kot zastopnico vseh njenih članov, ki so zaposleni pri korporaciji.

2. Korporacija priznava unijo avtomobilskih delavcev in se ne bo nikdar žmešala v pravice de-

lavcev, da so organizirani v tej uniji. Kompanija ne bo nikdar podvela kakih korakov, ki bi nasprotovali organizaciji unije avtomobilskih delavcev.

3. Korporacija in unija se strinjata v tem, da priznava kolektivno pogajanje, ki naj se začne 16. februarja. Ta pogajanja naj končno dosežejo popoln sporazum med unijo avtomobilskih delavcev in med korporacijo General Motors.

4. Unija avtomobilskih delavcev bo nemudoma preklicala štrajk, naperjen proti General Motors in bo povzročila, da v najkrajšem času odidejo vsi se-deči štrajkarji iz vseh delavnic, ki so last General Motors.

5. General Motors korporacija se zaveže, da bo začela s poslovanjem v svojih delavnicah, ki so sedaj zaprte radi štrajka. Z delom se bo pričelo kakor hitro bodo razmere zahtevale in bodo delavnice pripravljene za poslovanje.

6. Razume se, da bodo vsi delavci, ki so se dosedaj nahajali na štrajku, zopet sprejeti na delo, kakor hitro bodo mogli. Korporacija General Motors se zaveže, da ne bo odpustila nobenega delavca radi njegovih unijskih aktivnosti.

7. Unija avtomobilskih delavcev se zaveže, da dokler bodo trajala pogajanja med delavci in korporacijo, ne bo povzročila nobenega štrajka in da bo pozvala vse svoje člane, da sodelujejo s korporacijo.

8. Unija se nadalje zaveže, da jredno napove nov štrajk pri General Motors, da bo šla do skrajnosti, da se potom medsebojnih pogajanj doseže sporazum, ne da bi unija ustavila produkcijo v tovarnah General Motors korporacije.

9. Unija se zaveže, da ne bo potom svojih uradnikov nikogar silila, da bi postal član unije in da ne bo tekom poslovnih ur silila ljudi, da pristopijo k uniji ali vršila sploh kako tozadevno propagando.

Darovi za štrajkarje

Mr. Anton Kordan in Mr. Jos. Krall pošljata uredništvu zadnji izkaz darov za štrajkarje pri Fisher Body. Stavka je sedaj poravnana in se delavci vračajo na delo, vseeno pa je prijetno poročati o darovih naših zavednih delavcev, ki so pomagali svojim sobratom v borbi. Sledeči so darovali: Po \$1.00: Jacob Resnik, Frank Lindič, Frank Strainer, Sil. Pavlin, Fr. Marinič, Mrs. Mary Novak, Anton Boldan, Jos. Kovach. Po 75c: Mike Vidmar. Po 50c: Jos. Vreček, John Zupančič, Aug. Muster, John Simončič, Mart. Stragar, neimenovan iz 81. ceste, neimenovan iz Union Ave., Mrs. Jos. Suštaršič, Math Suštaršič, po 25c: Anton Pucel, Stephen Grozdanič, neimenovan iz 82. ceste, skupaj \$14.75. Stavkarji se vsem darovalcem iskreno zahvaljujejo.

Peči poceni

Kremžar Furniture, 6806 St. Clair Ave. oglašja Magic Chef plinov peč za \$99.50, ki je prej stala \$124.50. Izrabite ugodno priliko!

10. Takoj potem, ko so vsi se-deči štrajkarji izpraznili delavnice, ki so last General Motors, se korporacija zaveže, da bo prekinila vse svoje tožbe napram uniji, kjerkoli so bile take tožbe vpeljane.

Splošno se pričakuje, da bodo vse tovarne, ki so last General Motors, začele s poslovanjem v ponedeljek, dasi bo trajalo mogoče en teden, predno bodo tovarne, zlasti Fisher Body Co., pripravljene sprejeti vse delavce na delo.

Unijski uradniki bodo strogo pazili, da noben izmed unijskih delavcev ne bo zgubil dela. Kar se pa tiče neunijskih delavcev, unijski voditelji niso obvezani, da jih protektrirajo. Tozadevno se bodo vodila nadaljna pogajanja.

Poleg tega, da so delavci pri General Motors korporaciji dobili povišano plačo, ki je enako veljavna za unijske kot neunijske člane, bodo v bodočnosti pripoznani kar se tiče unije.

To je glavni uspeh borbe, katero je naperil John Lewis proti General Motors korporaciji. Pred štrajkom delavci niso radi pristopili v unijo, dočim bo z naprej morala korporacija vpoštovati unijo v vseh ozirih.

Glavna zasluga pa, da se je štrajk tako lepo poravnal, gre guvernerju države Michigan, Franku Murphyju, ki je preko noči postal najboljši prijatelj delavcev. Brez njegovega odločne nastopa v štrajku bi stavka pri General Motors ne samo še trajala danes, pač pa bi nastalo klanje z nezasišanimi posledicami. Guverner Murphy je odličen prijatelj predsednika in veren katoličan.

V ozadju vse stavke se je nahajal predsednik Roosevelt, ki je dal enako razumeti lastnikom General Motors kot unijskim voditeljem, da ne bo trpel, da bi se stavka nadaljevala. To je največ pripomoglo, da se je štrajk pri General Motors prej končal, kot se je pričakovalo.

554 hiš prodanih

Znana bivša Guardian Trust banka, ki je zaprta od leta 1933, je potom svojih likvidatorjev prodala tekom lanskega leta 554 hiš, na katerih je imela prve vknjižbe, katerih pa radi krize ni mogla iztirjati. Hiše so bile prodane za skupno svoto \$1,722,600. 24 odstotkov hiš je bilo prodanih za gotov denar, na druge so pa kupci plačali 25 odstotkov v gotovini, drugo pa odplačujejo na mesec. Povprečna cena eni hiši ali zemljišču je bila \$4,600.

Nov grob

V četrtek večer je preminul v mestni bolnišnici rojak Ludvik Maršhe, star 42 let, zapušča soprogo Jenne, hčerko Sophie. V Ameriki je živel 24 let. Bil je član društva Naprej št. 5 S. N. P. J. Pokojni je bil doma iz vasi Breg pri Ribnici, kjer zapušča mater, pet sester in brata. Pogreb ranjkega se vrši v ponedeljek zjutraj ob 8:30 iz Jos. Žele in Sinovi pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. v cerkev sv. Vida in na Calvary pokopališče. Bodi ranjkemu mirna ameriška zemlja. Preostalim sorodnikom izrekamo naše globoko sožalje!

Davek na cigarete

Država Ohio je dobila v letu 1936 od davka na cigarete \$6,556,958. Od vseh strani jim leti denar v blaginjo, ki je pa kljub temu vedno prazna.

Predsednik American Federation of Labor trdi, da so delavci pri General Motors bili poraženi radi nepravilnega vodstva

Washington, 12. februarja. Nasprotniki John Lewisa, ki je vodil štrajk avtomobilskih delavcev pri General Motors korporaciji, trdijo, da je bil Lewis radi svoje napačne taktike poražen, kar se tiče rezultatov, ki jih je in ki jih ni dosegel.

Par ur pozneje, ko je bila podpisana pogodba med General Motors in unijo avtomobilskih delavcev, je predsednik Green izjavil, da mu je "žal," ker je bil Lewis poražen v štrajku avtomobilskih delavcev.

Dočim Lewis zatrjuje, da je njegova unija dobila zmago, pa trdi William Green, predsednik American Federation of Labor, da je bil Lewis temeljito poražen.

Glavna zahteva C. I. O. unije je bila, da se prizna unija avtomobilskih delavcev kot edino zastopnico vseh delavcev, ki so zaposleni pri General Motors korporaciji. Lewis je moral odnehati od te zahteve, ali pa nadaljevati s štrajkom za bodoče mesece.

Green in Lewis sta danes najbolj izrazita delavska voditelja v Ameriki. Green je predsednik

Nič več piketov

Iz krogov naših slovenskih štrajkarjev pri Fisher Body tovarni v Collinwoodu se nam poroča, da so vsi piketi odšli domov, kakor hitro je bilo naznanjeno v "Ameriški Domovini," da je prišlo med unijo in General Motors korporacijo do sporazuma. Piketi so bili veseli, ker je bilo končano njih naporno delo, še bolj bodo pa veseli, ko začnejo z rednim delom v tovarni, kjer bodo z naprej dobivali nekako 40 centov več na dan kot dosedaj. Stotine Slovencev se je nahajalo tekom štrajka na piketni službi, katero so zvesto opravljali. Vsi štrajkarji izrekajo prav iskreno zahvalo vsem onim, ki so jim tekom štrajka na ta ali oni način kaj pomagali.

Vstopnice na banket

Vstopnice za banket v počast slovenskemu novomašniku Rev. Frank M. Baraga se dobijo pri John Gorniku, 6217 St. Clair Ave., in pri Mr. Joe Grdina, 6121 St. Clair Ave. Odbor prosi, da vsi, ki želijo biti pri banketu novomašnika, da si preskrbijo vstopnice do srede 17. februarja.

Fina zavarovalnica

Ena najboljših zavarovalnih družb na svetu je The Sun Life of Canada. Družba ima skoro \$800,000,000 premoženja. Njeni letni dohodki lani so znašali \$166,000,000. Mnogo stotin Slovencev je zavarovanih pri tej družbi, katere poznani zastopnik je med Slovenci Mr. Mihael Telich.

Radio program

Tekom nedeljskega radio programa bo zapel Mr. Louis Grdina sledeče pesmi: 1. Goreči ogenj." 2. "Zakaj si se mi udala." 3. "Kje je moj mili dom." Louis Trebarjeva godba. Slovenski radio program se oddaja od 9.00 do 9.30 zjutraj po WMAR radio postaje.

Malaga radostno mesto z zmago upornikov

Malaga, 12. februarja. Prihod nacionalistov v Malago je vzbudil pri vsem prebivalstvu največje veselje. Zlasti so bili veseli prebivalci vasi v okolici Malage. Socialisti so jim zaprli cerkve, pregnali duhovne in spreminili cerkve v kladnice in v svoje glavne stavove. Prebivalstvo je sedaj zopet svobodno, ko so rebeli postali gospodarji mesta in okolice. Da so socialisti zgubili nad vse važno pristanišče Malaga, so krivi sami, ker so s skrajno brezobzirnostjo postopali s prebivalstvom, ker so njih čete kradle in ropale po cerkvah, javnih zavodih in celo v privatnih stanovanjih. Poleg vsega tega pa je bila prehrana mestnega prebivalstva nezadostna in so ljudje stradali. Rebeli so pripeljali s seboj obilo živil, da se je prebivalstvo zopet lahko najelo, obenem so pa izpustili iz zapora vseh 1,500 političnih jetnikov, katere so socialisti zaprli. Ljudje se tudi lahko zopet vračajo v svoje hiše, katere so socialisti dosedaj rabili za svoje pristaše, katere so deportirali iz Madrida.

Vest iz domovine

Mrs. Josephine Golobčič je dobila iz domovine vest, da je v vasi Bregana preminula njena sestra Sophie Koretič, rojena Centrik. Tu zapušča pokojna sestro Josephine in brata Johna Centrik. Naj bo ranjki mirna domača zemlja!

Koncert tenorista Pečjaka

Naš nadebudni tenorist, g. Louis Pečjak, priredi na 13. marca pevski koncert v Slov. del. domu na Waterloo Rd. Začetek bo ob 8:30 zvečer. Rojake že sedaj opozarjamo, da si pravočasno preskrbe vstopnice.

* Dva dijaka sta bila ubita v Caracas, Venezuela, tekom dijaških nemirov v mestu.

* Pismo ima v našem uradu Mrs. Johana Gasser.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 37, Sat., Feb. 13, 1937

Anglija vidi rešitev v veri

Ljubezenska zgodba bivšega angleškega kralja Edvarda in Amerikanke Mrs. Simpson je dvignila v Angliji mnogo prahu ter povzročila, da se je bivši kralj odpovedal prestolu. Vse to pa je povzročilo v Angliji nekaj, čemer bi lahko rekli: versko oživiljenje.

Na čelo tega gibanja za oživiljenje religioznosti ali verskega je stopil častitljivi nadškof Canterburyški, ki je z mogočno besedo pozval angleški narod k povratku k starim standardom krščanske morale. Njegov poziv je odjeknil z vseh prižnic širom Anglije.

Onim, ki ne poznajo razmer, bi se to utegnulo morda zdeti čudno, nič čudnega pa se ne zdi tistim, ki poznajo ljudstvo velike Anglije. Angleži kot celota, so namreč skrajno religiozni; oni ne odobravajo razporkov v nobeni obliki kot sploh nobenega razrahljanja zakonskih vezi. Izza svetovne vojne se je sicer pojavila neka tendenca, posebno v velikih centrih, ki je šla za razrahljanje morale, toda povprečni konservativni Anglež je ostal trdno pri svoji veri.

S takim ozadjem torej ni čudno, da so izzvala čudna dejanja in nehanja — milo rečeno — bivšega kralja Edvarda, ki naj bi bil — po angleški ustavi — "brambovec vere," skrajno nezadovoljnost med angleško duhovščino in angleškim ljudstvom v splošnem. Če bi bil Canterburyški nadškof sam padel, pa ne bi mogel njegov padec izzvati večjega ogorčenja, kakor ga je izzval padec kralja Edvarda, v katerem je videlo angleško ljudstvo tako rekoč utelešen svoj angleški imperij.

V mnogih kmečkih okrajih Angleškega otočja boste še danes našli med ljudstvom izvajanje onega puritanskega verstva, ki je bilo tako značilno za zgodovino Amerike v njenih kolonijalnih dneh. Vzemimo za primer prebivalstvo škotskega hribovja. Tamkaj živi še danes pobožno in bogoboječe ljudstvo, ki se z vso zvestobo drži in oprijemlje svoje starodavne vere, kakor so jo dobili od svojih praočtetov.

Njim je na primer nedelja mnogo bolj dan molitve in pobožnega premišljevanja, kakor pa dan počitka. Na ta dan ni tam nobenih javnih zabav, in celo igre golf, ki je Škotskom tako priljubljena, na ta dan ne igrajo. In karkoli ljudstvo ob nedeljah čita, mora biti vse samo versko čtivo: molitveniki, zgodbe svetega pisma itd. Za neolikane in malo pobožnega človeka velja oni, ki ob nedeljah žvižga ali prepeva. In gorje bi bilo tujcu, ki bi hotel ob nedeljah v praksi izvajati ideje, katere izjavi zunanji svet! Tako je to ljudstvo.

Ljudje žive tu izključno za svoje rodbine. Večina njih pripada originalni veroizpovedi, ki je ena stranskih vej krščanstva, oziroma katoličanstva. Razporka ali ločitev zakonov ni med njimi samo nemoralna, marveč se jo smatra za greh.

Res je, da puritanska vera ni razširjena po vsem otočju, toda tudi v tako zvanih "svobodomiselnih" ali "naprednih" okrajih je ljudstvo v splošnem pobožno in moralno. Komur je torej vse to znano, se ne bo čudil nedavnemu ostremu ukoru Canterburyškega nadškofa, ki je v neolepšanih besedah grajal privatno življenje najvišjega poglavarja britskega kraljestva ter pozival narod nazaj k povratku h krščanski morali.

Kaj pravite!

Neki stavkar poroča v "E", da je bil v istem listu apel na zastopnike raznih društev in organizacij, da se udeležijo sestanka v SND v prilog stavkarjev pri Fisher Body. Dopsnik pravi, da je žalostno, toda resnično, da iz st. clairskega okrožja ni bilo niti enega izmed "cveta naroda" od vseh mogočih delavskih in kulturnih skupin. — Če ste pričakovali cvet naroda, potem je umljivo, zakaj ni bilo Jonteza. I menda ja! Ampak privlačno moč pa ima "E," kaj?

Nihče v Evropi se ne vmešava v španske zadeve, razen Rusije, Anglije, Francije, Nemčije, Italije, Portugalske in nekaterih drugih držav. V Ameriki pa samo señor Juan de Jontezuma, Vehar in Zorko.

Dva lovca iz Barbertona sta šla zgodaj zjutraj po srnjake v Pennsylvanijo. Ob desetih dopoldne (istega dne) sta bila pa že zopet pri svojem delu v tovarni. Kaj pravite? Tako hitro sta dobila srnjake? Ne, za enkrat sta šla samo do Warren, O., drugo leto bosta šla pa naprej.

Kako bi zmanjšali zločine v Zed. državah? Prvi korak k temu bi bil, da bi odpravili vse pomiloševalne komisije. Devet izmed desetih zločincev se vrne zopet nazaj v stare grehe.

Če farmer več dobi za svoje pridelke, več potroši za nakupovanje v mestu, vsled česar dobijo tovarne več naročil, torej več ljudi dobi delo. Torej ne godrnjajmo, če se živež nekoliko podraži.

Je res vedno narobe, če se staremu zajcu podedijo slinje po mlademu zelju. Tako je pripomnil rojak, ki nam je sporočil, da je hudo obolel njegov prijatelj F. B. . . .

BESEDA IZ NARODA

Rev. M. Jager:

Ali res delam krivico?

Naša socialistična časopisa "Napredek" in "Enakopravnost" sta prinesla članek: "V obrambo svobodne misli," ki naj skuša oprati oba urednika očitka, da sta ateista, brezbožneža, brezverca.

Kaj sta ona dva v svojem privatnem življenju, ne razpravljajmo, dasi ju njuno pisanje dovolj jasno razodeva. Toda širila pa sta v svojih časopisih brezverske ideje, nazore! Skrivata se za panteizmom, — "panteizem" je nazor, da "vse je Bog." — S tem se hočeta opravičevati, da nista "ateista" (brezbožneža), ker da vendar verjeta, da je Bog.

Vera v Boga, kakor jo uči panteizem, je tako medla, da je praktično, v praksi, v dejanju prav toliko vredna, kakor vera, da ni Boga! Življenje ateista in panteista je enako: brezbožnost! Ne eden ne drugi ne izpolnjuje dolžnosti nasproti Bogu in njegovi Cerkev, ne enemu ne drugemu ni mar božjih in cerkvenih zapovedi. — Skromno prosim oba urednika, naj mi blagovoljno verjameta, da dobro vem, da je teoretično razlika med ateizmom in panteizmom: Toda to samo teoretično, — praktično, v praksi pa prav nič! Človek, ki se oklene ateizma ali panteizma, bo živel enako: brezbožno!

S temi in podobnimi učenjaskimi besedami hočeta omenjena urednika preslepiti naše preproste ljudi, ki se niso učili o ateizmu in panteizmu in podobnih izmihih, da bi ne spoznali laži in zmot, ki tiče pod takimi njunimi učenjaskimi besedami.

Toda, Slovenci, rojeni in vzgojeni v katoliški veri, presodite to-le, — zdrava, nepokvarjena pamet vam bo prav razsodila, čeprav se niste učili maddroslovja:

kdor pravi, da nič ne ve, ali je Bog, ali ga ni, ali bo tak še služil Bogu? Prav gotovo ne! kdor pravi, da nič ne ve, ali je posmrtno življenje ali ga ni, ali se bo tisti kaj zanj brigal? Prav gotovo nič, ampak bo živel samo in edino za to zemeljsko življenje!

kdor pravi, da ne ve, ali so nebesa, ali jih ni, ali bo tisti vsaj z mezinem ganljiv, da bi si jih zaslužil? Prav gotovo nič!

Zdrava, nepokvarjena pamet mora temu pritrčiti! Torej urednika, ki širita te nazore in dvome o Bogu, o posmrtnem življenju, o nebesih, širita protiverske ideje, širita brezverstvo, pa najsi skušata to brezverstvo skrivati in opravičevati s panteizmom ali katerikoli izmom! Kajti ti njuni nazori in ideje ne vodijo ljudi nikamor drugam, kakor samo in edino v brezversko življenje!

Torej ali jima delam res krivico, ako ju obdolžujem brezverstva?

Omenjena urednika pa skušata s tem dokazati, da je "panteizem," — ki je praktično brezverstvo, — nekaj dobrega, da navajata razne moze, ki imajo sloveča imena v zgodovini človeštva, ki pa da so bili panteističnega nazora, torej nikakor ne katoliškega. Sicer je ta njuna trditve o teh mozeih jako drzna, kar sama oprežno priznavata. Pa recimo, da so bili oni moze, George Washington, Thomas Paine, Benjamin Franklin, Thomas Jefferson, Abraham Lincoln in še celo sam Roosevelt, pa Goethe, pa Prešeren, Simon Gregorčič in Anton Aškerc in Ivan Cankar, res vsi — kakor si upata trditi ta dva urednika, — res vsi več ali

manj panteističnega mišljenja, ali sledi iz tega, da so bili ti mozeje zato plemeniti in veliki, ker so bili panteističnega — torej protikatoliškega prepričanja? Se daleč ne! Urednik "Napredka" me še celo izziva, naj mu pojasnim, kako je mogoče, da bi ti mozeje, ki da so po mojem mnenju umazani bogokletniki, ker da so panteisti, kako da so mogli izvršiti taka plemenita dejanja. Evo ti pojasnila, uredniče:

Najprej je zelo zelo sporno, v koliko so omenjeni mozeje res bili panteisti! — Panteist ne bo šel v cerkev in tam klečal! Panteist ne bo govoril, da v Boga zaupa! In drugo podobno, kar vemo iz življenja teh moze, kako so izražali svoje prepričanje o Bogu z besedami in dejanji! —

Pa recimo, da so bili vsi ti omenjeni mozeje res panteisti, kar je praktično in dosledno brezverci, kako so mogli izvršiti velika in plemenita dejanja? Prvič: noben človek, najsi nima nobene vere, ni tako hudoben, da bi nikdar ne storil ničesar dobrega. Vsak človek ima eno ali drugo lepo in dobro stran. Tudi med pogani so bili in so kakšni plemeniti ljudje, in tudi med brezverci se dobi človeka s plemenitim mišljenjem. Toda s tem pa še daleč ni rečeno, da mu je brezverstvo dalo to plemenitost! Kajti — in to je drugič:

plemeniti Kristusovi nauki vplivajo kolikor toliko tudi na take, ki se ne priznavajo med Kristusove pristaše. Tem bolj, ako so ti imeli v svoji mladosti krščansko vzgojo! In ravno to je tudi bil pri omenjenih mozeih, prav gotovo pri večini njih! Možeja da so se res eni ali drugi oddaljili katoliški Cerkev oziroma pozitivnemu krščanstvu, toda ostalo je v njih več ali manj od krščanske vzgoje, tudi ko so se oddaljili od pozitivnega krščanstva.

Tretjič: sicer pa iz tega, če so bili ti mozeje veliki dobrotniki človeštva, še nikakor ne sledi, da so imeli tudi prave verske nazore! Ako je človek v eni stvari velik, še ni noben dokaz, da je velik in v pravem vseh stvareh! Če so imeli prav v svoji človekoljubnosti in državni modrosti, še nikakor ni rečeno, da so imeli prav tudi v svojem verskem prepričanju!

Gotovo se da najti med brezverci tudi kakšnega plemenitega človeka. Toda nasproti pa je neizmerna množica brezvernih ljudi, ki so prinesli človeštvu s svojim brezverstvom in brezverskimi nauki silno gorjaka. O tem bi vedeli veliko povedati sodniki in jetnišnice, in cela zgodovina. — Brezversko življenje, življenje brez Boga in njegovih zapovedi, upropašča narode! In življenje panteističnih naukih pa je življenje brez Boga in njegovih zapovedi!

Panteizem je praktičen ateizem, brezverstvo, brezbožnost! In kdor ga širi, širi protiverske, brezbožne nazore! In brezbožstvo gotovo ni nekaj lepega, ampak nekaj grdega, umazanega. Zato naj oni, ki to širi, nikar ne pričakuje, da bodo katoliški duhovniki molčali k njegovemu zapeljevanju njim izročene katoliškega ljudstva in imenovali lepo, kar je grdo!

V ostalem pa je omenjeni članek v obeh naših socialističnih listih pisan v skrajno protikatoliškem duhu, ker odločno zanikava, da bi bile verske resnice, ki jih uči katoliška Cerkev absolutno resnične, pa ne samo zanikava, ampak celo trdi, da katoliška Cerkev s temi resnicami ovira ves napredek človeštva v vsakem pogledu, da je Cerkev tako čokla vsakega

človeškega napredka. Dejanjsko pa cela zgodovina bije v obraz tej gorostasni laži, ki je pa že tudi tako stara laž, da jo samo še kakšni zakotni majčkenci rdeči časopisi pogrevajo in na dan vlačijo.

Da je ta napad na katoliško Cerkev in njene največje svetinje tem bolj pekoč in oster, je pa še zabeljen s tudi stariimi krivičnimi očitki o tesnem prijateljstvu fašizma s katoliško Cerkvijo, z Vatikanom. Pri rdečkarjih je pač vsak fašist, kdor stoprocentno ne trobi v njihovo rdečo trobento.

In so katoličani, ki trdijo, da še verujejo, pa še vedno podpirajo take časopise, ki na najbolj strupen način blatijo to, kar pravijo, da verujejo! S tem pomagajo pljuvati na svojo lastno Cerkev, na svojo lastno vero! Ali taki katoličani ne zaslužijo, da bi . . . ?

Naj mi g. urednik "Napredka" oprosti, ako resno podvomim, da je omenjeni članek izšel izpod njegovega peresa, marveč prišel od neke druge . . . Pa če ga ni spisal on sam, je bil pa spisan popolnoma po njegovem naročilu in smislu!

Slovenska Svobodomiselnja Podporna Zveza bo pa s takimi članki gotovo neizmerno pridobila!

Poročilo odbora za nabavo Mr. Peruškove slike

Odbor za nabavo H. G. Pruskeve slike, ki je bila podarjena clevelandskemu muzeju, si šteje v dolžnost poročati slovenski javnosti o nakupu slike in o obveznostih, katere ima še do umetnika.

Meseca aprila lanskega leta so se zavzeli učenci umetniške šole Slov. Nar. Doma in starši teh učencev, da nabavijo eno izmed slik edinega slovenskega umetnika v Ameriki, H. G. Prusheka in jo poklonijo v dar domačemu umetnostnemu muzeju.

Ta sklep je bil objavljen v časopisih in javnost je idejo z veseljem sprejela. V ta namen sta bili prirejeni dve prireditvi (igra igrana po: igralcih dram. dr. Ivan Cankar) je prinesla \$167.78 preostanka, druga prireditve plesna veselica pa \$63.49 preostanka. Prispevki posameznikov so bili \$16.00. Skupni dohodki za nabavo slike so bili \$247.27.

Cena nabavljene slike je \$400, torej nam še manjka \$152.73.

Sedaj pa malo poročila o sliku. Ko je vodstvo umetnostnega muzeja zvedelo za našo namero, je stopilo takoj v stik z umetnikom Prushekom in ga naprosilo, da jim da v ogled nekaj njegovih večjih del. To željo jim je umetnik radevolje ustregel in iz večjega števila slik so si izbrali sliko, ki predstavlja "Slovenske kmečke koče."

Ta slika jim je ostala v spominu iz leta 1934 ko je dobila častno priznanje v istem muzeju na umetnostni razstavi. Ravno ta slika je dobila nagrado v čikaškem umetnostnem muzeju leto poprej.

Vodstvo muzeja si je torej izbralo sliko, katere je bila večkrat odlikovana in je zatorej velike vrednosti. Da je res temu tako priča dejstvo, da je bila razstavljena ob času proslave 100-letnice mesta Cleveland v kolekciji umetnostnega muzeja.

V umetnostnem muzeju nas kot narod ni do sedaj še noben umetnik reprezentiral. Vemo pa, da po kulturnih delih in vrlinah so cenjeni posamezni narodi. Žalostno bi bilo, da ne bi bili zastopani tudi Slovenci. Ta slika bo narodov dar muzeju, kjer se nahajajo umotvori vseh odličnih umetnikov.

Iz vseh teh razlogov se nam je zdelo potrebno stopiti korak dalje in pokloniti v hram umetnin tudi delo sina slovenskega naroda. Kot je razvidno iz števila se nam je želja že delno uresničila. Dobiti pa moramo še

\$152.73.

Zato se obračamo na naša zavedna društva, da nam sedaj ena prisločijo na pomoč s prispevki, da se nabere potrebna svota. V sličnih slučajih, ko se gre za ugled naroda, so bila gotova društva polna razumevanja in so se vselej odzvala vabilom za prispevanje. Vsak dar bo hvaležno sprejet. Vsi prispevki bodo objavljeni v lokalnih listih. Društvene tajnike pa prosimo, da pošljejo vse prispevke na našega blagajnika Mr. Joseph Okorna, 1096 E. 68th St.

Ostajamo z odličnim spoštovanjem,

Ivan Kapel, tajnik;
Joseph Okorn, blag.
Krist Stokel, predsed.
John Filipič, podpred.

V Barbertonu smo bili

Da, pa prav lušno je bilo. Vedno sem želela obiskati sosedno mesto Barberton. Slišala sem, kako so gostoljubni ljudje tam. Menda ja, sem si mislila, saj so od nas doma. In tako me je vzel polnih dvajset let iz Clevelanda do Barbertona. Pa ne smete misliti, da je tako daleč, ne, samo jaz sem se pripravljala na pot tako dolgo.

Privabili so me bili Barbertonski Slavčki na svoj prvi koncert, katerega so podali v nedeljo 7. februarja pod vodstvom g. Louis Semeta. Ogromna množica ljudi je privabila slovenska pesem v Barberton. Bili so od vseh krajev. Z nami so pohiteli tudi mladi pevci in pevke od skupnih mladinskih zborov, kot Slavčki, Škrjančki, Kanarčki, Waterloo Rd. in Holmes Ave. zbor, da kupno proslavimo prvi koncert Barbertonskih Slavčkov.

Točno ob eni popoldne smo se odpeljali izpred SND na St. Clair Ave. na lepem avtobusu, ki nas je počasi zibal čez lepe hričke in dolince. Narava je dremala v zimskem spjanju, a zdlo se mi je, da nas radevedno gleda in pozdravlja. Vožnja je bila tako prijetna, da smo kar prehitro prišli v Barberton, kjer so nas prav prijazno sprejeli. Dvorana je bila lepo okrašena in nabito polna ljudstva.

Ob treh se je dvignil zastor in predstavljeni so nam bili Barbertonski Slavčki, ki nam jih je predstavil Mr. Blažič, predsednik zbor. Navdušeno jih je nagovoril naš slovenski poet, g. Ivan Zorman, in jim govoril o lepoti slovenske pesmi. Navdušeni mladi pevci so govorniku polarili košarico rdečih vrtin.

Nato so zapeli Slavčki pod vodstvom g. Semeta ameriško himno in potem zapeli lepo Zormanovo skladbo "Mladi smo Amerikanci slovenskega rodu." Sledile so druge pesmi, vse lepe.

Potem je mlade pevce pozdravil naš priljubljeni prijatelj slovenske pesmi, Rev. Julij Slapšak. Polagal jim je na srce, kako da je lepa naša pesem, katere nas spremlja skozi življenje ter nam je tolažnica v žalostnih in veselih dneh. Poudarjal je, da naj bomo vsaj v naši lepi pesmi srečni. Za spominček iz Barbertona mu je mala članica Slavčkov pripela lep rdeč nagelj, katerega je bil g. Slapšak zelo vesel.

Potem je Mr. Anton Grdina iz Clevelanda kazal premikajoče slike. Kar naenkrat smo se znašli pri Izancih. O prekrasni Krim z bujno okolico, kolikokrat sanjam o tebi in o prijateljih, ki se nahajajo na tvojem vznožju tam v lepem Brestu, ki se je prvi pokazal na sliki. Od tam smo šli v Tomišelj in potem na Ig, kjer so nas pozdravljali košati kostanji. Zgodovinski grad se še vedno ponosno dviga in stari Kureček je še vedno tam. Res, krasna je izjanska okolica in lahko so Izanci ponosni nanjo. Vesela sem bila teh slik, saj sem videla zopet kraje, iz katerih hranim lepe spomine, ki so se mi zdaj zopet oživili.

Dalje smo videli mladinske

zboze iz Clevelanda ter Jezersko razstavo. Vseh teh slik je bil narod zelo vesel.

Potem se je nadaljeval drug program. Vse je bilo tako prisrčkano, da bi človek še in še poslušal. Slavčki so poklonili gostoljubnemu učitelju, g. Semetu lepo košarico rdečih nageljkov, pianistini, Miss Gorenc, pa šopek belih. Tudi Javornik nam je zapel lepo. To so pa fantje in dekleta, da se res postavijo.

Hvala barbertonskim rojakom za gostoljubnost. Prav prijetno je bilo, samo prehitro je vse minilo. Lepe pozdravke vsem.

Marjanca Kuharjeva.

Pokojni Frank Kodek

Deževalo je močno, ko so Kanarčki peli v zadnje slovo Fr. Kodeku. Žalostni so stali Kanarčki pred pevovodjo in zrlili na krsto. Otožno sta se glasili žalostinki "Vigred" in "Spomladi." Ni donela pesem kot običajno doni iz grl Kanarčkov. Čutila sem neko tesnobo in res tesno je bilo mladim pevcem in pevkam pri srcih. Saj je odšel od nas za vedno oče enega najbolj aktivnega Kanarčka, in sicer oče poznane Albine Kodek. Kanarčki pevovodja in vsi starši žalujejo in čutijo s teboj, draga Albinca. Čeprav ni hodil redno na seje mladinskega zbora, ga bodo Kanarčki pogrešali, kaj vedno je s prijaznim smehljajem dovolil delovati tebi za Kanarčke in ti dajal pogum, da si postala aktivna. Sam pa je bil naklonjen tej skupini in je rad pomagal pri prireditvah, ako mu je bilo le mogoče. Da se ni udeleževal redno sej, je krivda to, ker je bil radi aktivnosti pri drugih društvih in z delom v svojem vrtu silno zaposlen.

Ker je pokojni Frank Kodek prvi član, ki je odšel iz naše srede za vedno in pri kateremu so Kanarčki peli žalostinke, še toliko bolj čutijo mladi pevci in pevke to izgubo. V imenu vseh Kanarčkov in njihovih roditeljev izrekam družini Kodek in sorodnikom iskreno sožalje, ranjkemu Franku Kodeku pa naj bo ohranjen blag spomin!

Anna Traven.

Še malo popra

Zadnjič sem vprašal Jonteza, da naj poizve za tisti delavski sklad, za katerega je Kristan kolektal okoli naših lavcev. Rekli so, da bo to za republiko. Pa ni o kakšni republiki ne duha ne sluha, razen, če niso zbirali tisti milijondolarski sklad za kako republiko v Južni Ameriki. Pa kje je zdaj tisti denar?

G. Veharja osebno ne poznam, poznam ga pa po njegovih surovih dopisih. Ko imaš za vse tako velik jezik, da opravljaš vsega spoštovanja vredne ljudi, ki ti niso nikdar kaj žalega storili, pa ti kaj poizvedi, kam in komu je šel tisti denar v roke. Jaz svetujem, da ga razdelite med štrajkarje, ki so ga tako potrebnili.

Zdaj govorijo, da bo prišel socialist Kristan v Cleveland, največji prijatelj in poznavalec Cankarja. Meni se pa čudno zdi, da se je Cankar nazadnje v svoji bolezni in revščini zatekel v župnišče iskat tolažbe, k duhovniku, g. Finžgarju. Zakaj ni šel k socialistu Kristanu iskat tolažbe? Ali ne stanu iskat tolažbe? In veste še tega, da v bolezni in nesreči se spozna pravega prijatelja. Dokler si zdrav, te ima vse rado, kadar si pa sromak bolan, te pa vse zapusti. In tako je bilo tudi s Cankarjem.

J. Pečjak.

—Umrl je v ljubljanski splošni bolnišnici g. Edvard Elezinski.

Newburške novice

Kakor zadnjič, tako je tudi danes največja in najveselejša novica naša nova cerkev. Kakor vse kaže, je večina faranov navdušenih za to tehtno podvzetje. Temu nam je priča vse splošna zadovoljnost s to idejo. August Kristančič, eden naših faranov iz West Side, ki vedno vrlu dobro podpira farno podjetje, je že daroval \$10, obenem pa obljubil, če se z delom prične to leto, bo daroval še večkrat. To je res spodbudno. Vredno je posnemanja. Pa tudi drugi so še tega mnenja. — "Sedaj je čas, da dovršimo novo cerkev," tako pravijo.

Arhitekt je na delu. Kakor hitro bo napravil nekaj načrt, pokazali ga bomo in ljudje potem lahko kritizirajo in izražajo svoja mnenja. Pred vsem pa je potrebno, da se odzovejo gmotno in to čimprej, da bo pravočasno deset tisoč skupaj. Zadnje nedeljo so prihajali kar drugi za drugim. Tudi naših mlajših je bilo več med njimi. Kako sem se začudil, ko je pribral cel trop deklet. Mišl sem, da je to kaka delegacija, ki se je prišla pritoževati, da je bila pridiga predolga. Pa so začele druga za drugo: "Tukaj je petdeset dolarjev za novo cerkev." In zopet druga: "Jaz dam tudi petdeset." in tretja: "Jaz tudi petdeset." Kar strmel sem. Drugi dan je prišel Jos. Zelelet iz 82. ceste in prinesel je \$100.00. To je res nekaj sijajnega! Bog bo blagoslovil tako velikodušnost.

Fond za novo cerkev gre sedaj proti drugemu tisočaku. — Če bo šlo tako naprej, da bomo mogli vsak teden naznaniti en nov tisočak, potem ni dvoma, da bomo s prvim aprilom lahko začeli z delom. Tudi drugi ljudje se navdušujejo za novo cerkev. Zadnjič je bil naš blagajnik, Tomaž Mrvar, pri tujem prodajalcu Dodge in Plymouth avtomobilov. Omenil mu je naše namene in takoj je obljubil \$50.00 za našo cerkev. Če kdo namerava kupiti avtomobil, naj gre h King & Lambert na Broadway. Tam bo dobil zelo ugodne pogoje.

Zato, da bomo res aprila imeli deset tisoč in da se bo delo začelo, je treba sedaj, da se zganimo vsi farani. Vse potrebujemo! Vsak po svoji najboljši moči naj stori, pa bo cerkev postavljena in dolga ne bo pregrezmen. Nikakor ne smemo natisati več, kot moremo nesti. Zato pa, kdor sedaj da takoj sto dolarjev, v desetih letih prihrani cerkvi \$50.00. Torej je v resnici dal \$150.00.

Kdor pa ne more vsega takoj, pa naj daruje po pet dolarjev na mesec za novo cerkev in bo tako imel v dvajsetih mesecih sto dolarjev za novo cerkev in tudi tak prihrani cerkvi najmanj \$40.00 in je torej daroval prav za prav \$140.00. Kdor pa bi tudi tega ne mogel, naj daruje po dva ali tri, ali tudi po enega na mesec, poleg svojih prispevkov za tekoče stroške, pa je tudi pomagal in se mu ni treba sramovati, da so drugi zanj morali poravnati njegov dolg. Vsak po svoji najboljši moči naj stori in vse bo prav in vsi bomo veseli, da smo postavili novo cerkev in jo plačali v primernem času.

Tudi mladina se navdušuje za to delo. Ta teden so mladi darovali do malega \$300. To je lepo. Vemo, da ti niso edini, saj poznamo našo mladino. Da pa bodo imeli tudi priliko izraziti se, bomo imeli 21. februarja posebno sejo za mladino. Seja se bo pričela ob 2 popoldne v Nar. domu. Vsi od 17. leta naprej so vabljeni. Seja se bo vršila v angleškem jeziku, da bo vsak lahko razumel. Come all, young men and young women, married or single — up to any age this side of a hundred.

You shall have your share of say in the matter since the church will serve you longer than your parents — so we hope and pray.

Zelo žal nam je, da je Frank Baznik bil primoran podati se v bolnico za nekaj dni. Influenca ga kar ni hotela pustiti. Zelo ga pogrešamo. Upamo pa, da se kmalu vrne popolnoma ozdravljen.

Bolezen tudi druge napada in podira na posteljo razne ljudi. Mnogo ljudi je bolnih doma, nekateri pa so šli v bolnico. Anton Zupančič si je zlomil roko in tako bil primoran se podati v St. Alexis. Če bi bil nas vprašal, predno je storil to, bi mu bili svetovali, naj rajši lomi, če že mora kaj lomiti, veje ali pa kaj drugega mesto roke. Pa nezgoda ne vpraša, hočeš, nočeš, moraš!

Lep program pripravlja društvo sv. Imena za petek 26. tega meseca. Predstava se imenuje "Bogokletnež" (Blasphemer). Slika je zelo zanimiva za vsakega, kakor tudi poučna. — Upamo, da bodo imeli dober uspeh. Predstava od zadnje nedelje je prinesla \$164.85 čistega za novo cerkev. Hvala vsem udeležencem in vsem, ki so sodelovali na odru.

Če greste po Union na 93. cesti, vidite kar na dveh hišah na zgornjih nadstropjih ime "dr. A. J. Perko." To sta dva brata. Eden je zobozdravnik, Adolf J. Perko, drugi je za našo dobro poznani in izvrstni zdravnik Anthony J. Perko. Oba sta vrta sinova tukajšnje družine Dominik Perko iz 82. ceste. Oba sta ponos domačih, kakor tudi cele naselbine in morda sploh. Slovenci nismo najzadnji in imamo lepo priliko priti še do večjega kredita med narodi, samo če bomo dejali na stran vsako nestrpnost, zagrizenost in prepir. Govorim sedaj o Slovencih splošno, ne samo o naši naselbini. Verni Slovenci smatramo odpadle naše brate za nesrečne, pa jih radi tega ne sovražimo, pač pa pomilujemo. Čemu nas oni sovražijo in si toliko prizadevajo vero iztrgati še drugim, je meni neumevno. Pustite naše prepričanje v miru in delujte z nami vsaj za narodni napredek, kakor smo tudi mi vselej pripravljeni sodelovati, kadar gre za res narodu koristno stvar. — Nikar ne govorite in se ne obnašajte kot bi vi imeli vso učestno, drugi pa bi bili vsi sami nevedneži in nazadnjaki. Nazadnjak je oni, ki gre rakovo pot. Brezverstvo je največje nazadnjaštvo, pa vas mi ne žalimo in ne zmerjamo zaradi te vaše nesreče. Zveličar je jokal nad judovskim nazadnjaštvom, ki ni hotelo sprejeti resnice in je tičalo v starem brezverstvu in krivoverstvu. Toda pustil jim je prostost, da si sami odločujejo. Tako tudi mi pustimo vam prosto, zahtevamo isto svobodo zase in nihče nima pravice smešiti našega prepričanja, najmanj pa taki, ki so enkrat sami verovali. Doktorja Perko sta šla oba skozi višje šole in univerzo. Pa sta vseeno ostala verna, kot tisoče in tisoče drugih, ki niso radi učestnosti zavrgli Boga, Cerkve in vere. O tem bi se dalo mnogo pisati in dokazati vsakemu, ki resno misli, da, kakor "slučaj" ne more sestavljati umetnih strojev, prav tako tudi "slučaj" ni mogel postaviti velikanskega stroja v vsejmirju. To je naše stališče in na tem ostanemo, ker je to edino logični razlog našega bivanja in bivanja vsega stvarstva. Poleg tega priznamo Kristusa, ki je tako učil. Kdor pa tega videti NOČE, mu ni pomagati, magari če se prepiramo cele tedne in mesece. Nihče ni tako slep kot oni, ki videti NOČE. Zato pa pustimo verske prepire. Če

bomo mi katoličanje skušali po-veri tudi živeti, bo to najboljši argument ker zgledi vlečejo.

Dobrega farana smo izgubili, ko smo pokopali Frank Kodeha. On je bil eden tistih, ki se ni oziral ne na levo ne na desno, ampak šel svojo pot naprej. Živel je kot kristjan. Pomagal je povsod rad, naj je prišel klic od fare, ali pa od naroda, povsod je sodeloval. Bil je član več društev in je s tem pokazal, da hoče v vsakem slučaju biti samostojen — preskrbljen. Lepo z Bogom spravljeno je zatisnil svoje trudne oči in se preselil v boljše kraje, kot je svet dandanes. "Blagor mu, ki se spočije." — Ostalim naše globoko sožalje.

Darovi za poplavljenice
Lake Shore Post 273 A. L. darovala \$10; po dolarju so darovali: Mrs. Frances Zakrajšek, Mrs. Marie Jereb, Miss Marie Jereb; po 50c: Mrs. Ana Boldin, Mrs. Najninger.

Najlepše se zahvaljujemo vsem darovalcem v imenu Ameriške legije.

Frank Skok, Commander.

Naučite se slovenščine!

Nihče ni popoln v slovenščini v Ameriki, kadar pa javno nastopamo, pa bi želeli, da se ne mrcvari naše-g jezika. Slovenci imamo v Clevelandu nekako tri ali štiri radio programe vsako nedeljo. Oznajevanje oglašev ter pevskih in godbenih točk je pri večini teh programov precej dobro. Zadnje čase je pa WJAY radio postaja nastavila councilmana Mr. Kunchicka, Slovence, iz Euclida, ki naznanja posamezne točke slovenskega radio programa na dotični postaji. — Mr. Kunchick, ki je mlad ameriški Slovenec, bi moral, predno naznanja na radio, poznati pravilno izgovorjavo slovenskega jezika ali pa sploh ne bi smel govoriti potom radia. Kako hudo je zadelo naše uho zadnje nedeljo, ko je Mr. Kunchick povedal: (Zdaj bode pa zapel zbor "Jadranski morja." — Just like that! Mr. Kunchick ne ve da beseda "bode" v slovenskem jeziku pomeni n. pr. vola, kravo ali ovco, ki zabode z rogovi človeka. Prijazno mu svetujemo, da rabi besedo "bo" mesto "bode," in da temeljito preštudira naslove slovenskih pesmi, predno jih ironično naznanja po radu.

DNEVNE VESTI

Norvežani so odkrili nov kos zemlje

Oslo, Norveška, 12. februarja. Lars Christensen, znani norve-

ški raziskovalec, je pravkar potom radia poslal v norveško prestolico vest, da je v bližini severnega tečaja odkril novo zemljo. Christensen je proglašil novi svet za lastnino Norveške, potem ko je visoko v gorovju zasadil norveško zastavo v zemljo. Obenem je imenoval novo deželo "Princes Astrid Land."

Jeklarski delavci zahtevajo višje plače

Pittsburgh, 12. februarja. Zastopniki jeklarskih delavcev v osemnajstih delavnicah Carnegie-Illinois jeklarske družbe so včeraj naznanili, da bodo zahtevali zvišane plače za vse uslužbenice omenjene družbe. Delavski zastopniki zahtevajo zvišanje v znesku 80 centov na dan, minimalno plačo \$5.00 na dan in 40-urni delovnik.

Demokrati v Texasu so nasprotni Rooseveltu

Austin, Texas, 12. februarja. Državna postavodaja države Texas, ki je popolnoma demokratska, se je izjavila z ogromno večino proti reformam, katere namerava predsednik Roosevelt povzročiti pri najvišji sodni deželi. Senatna zbornica je s 23 proti 3 glasom odglasovala proti reformam, poslanska zbornica je z 95 glasov proti 28 zavrgla načrte predsednika.

MALI OGLASI

Stanovanje
se da v najem. Pet lepih, velikih, modernih sob. Odda se družini odraslih. Furnez in garaža. Vprašajte na 6719 Bonna Ave. (38)

SPECIALS
Friday - Saturday
7 A. M. Coffee 17c lb.
or 3 lbs. for 47c
Fels-Naptha, 10 bars .41c
Pure Cane Sugar 10lbs 55c
Gold Cross Milk
10 Tall cans 69c

SPECH FOOD STORE
1100 E. 6rd St.

Čas za na farne!

Proda ali zamenja se za hišo v Clevelandu zelo dobra farma, ima 40 akrov rodovitne zemlje in gozda, ob tlakani cesti. Hiša 10 sob. Farma se nahaja v Madison, Ohio. Ako se ne prodaja ali zamenja, se da tudi v najem. Za podrobnosti vprašajte zvečer v uradu tajnika Slovenskega doma, 15810 Holmes Ave. (Febr. 10, 13, 19).

Želodčno zdravilo iskreno priporočano

Chicago, Ill. — "Uživam Trinerjevo grenko vino, kadarkoli trpim na želodčnih ali prebavnih nerednostih, in priporočam ga lahko vsakomur iskreno. — Mrs. Susanna Pavlus." Ne preizkušajte s kakimi drugimi odvajalnimi sredstvi. Uživajte Trinerjevo grenko vino, ki je v zadnjih 45 letih dokazalo, da je najbolj zanesljivo zdravilo proti zaprtju, plinom, slabemu teku, glavobolom, nemirnemu spanju in podobnim težkostem.

— Pišite po brezplačni vzorec —
Triner's Bitter Wine Co., 544 S. Wells St. Chicago, Ill.
Send me a free sample.
Name _____
Address _____

Začnite 1937 pravilno

a tem, da vam dr. Zupnik, 6131 St. Clair Ave. pregleda vaše zobe in brez vsake obziranja vam bo povedal v kakšnem stanju so vaši zobje, če potrebujete popravila ter koliko bo to stalo. Dr. Zupnik prosi vse svoje klijente, da pridejo in si dajo pregledati zobe v zobovju, pa če je bilo to pred enim letom ali pa pred 20 leti. Dr. Zupnik to dela že mnogo let čisto zastonj samo zaradi usluge svojim pacijentom. Dr. Zupnik hoče biti vaš zobozdravnik, vam da postrežbo, kadar vam čas dopušča in po zmerni ceni. Dr. Zupnik nima nobenih so-ficitorjev, da bi vas silili k rjenu. Dr. Zupnik vam je hvaležen za vašo naklonjenost in vam osebno postreže. Uradne ure od 9. zjutraj do 8. zvečer.

6131 St. Clair Ave. — Knausovo poslopje

ODPRTIJA GOSTILNE

Vsem našim prijateljem in znancem prav vljudno naznanjamo, da bomo imeli v soboto 13. februarja

VELIKO ODPRTIJO
naših novih gostilniških prostorov. Ob tej priliki bomo servirali prav okusno

KOKOŠJO PEČENKO
da bo vsak zadovoljen. Fino sveže pivo, domača vina in druga izborna pi-jaja bo na razpolago. Za godbo skrbijo Kristof bratje. Se vljudno priporočamo za obilen obisk.

SYLVIA TAVERN
M. Podboy
546 E. 152d St.
(Feb. 11-13)

L. R. Miller Coal Co.
1007 E. 61st St.
ENDicott 1032
15 LET V VAŠI BLIŽINI

FR. MIHČIČ CAFE
7202 ST. CLAIR AVENUE
Night Club
6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se priporočamo za obisk. Odprto do 2:30 zjutraj

Norwood Sweet Shoppe
Mrs. Frances Krašovic
6206 St. Clair Ave.
(zraven Norwood gledališča)
NAJFINEJŠI CANDY, SLADOLED

ZA DOBRO PLUMBINGO IN GRETJE POKLIČITE

A. J. Budnick & CO.
PLUMBING & HEATING
6707 St. Clair Ave.
Tel. HEnderson 3289
976 E. 250th St.
Res. KEmmore 0238-M

EN BILIJON DOLARJEV

IZPLAČANIH V PODPORI OD
SUN LIFE OF CANADA

ODKAR JE BIL IZDAN PRVI CERTIFIKAT V 1871

VARNOST — PO VSEM SVETU — FOSTREZBA

Ponoven mejnik v uspehu

javne postrežbe je bil prekoračen od te družbe med letom 1936. Ena izmed posebnosti letnega poročila, najbrže najbolj važnih je, da je v šest in šestdesetih letih poslovanja Sun Life of Canada, plačala v podporah njenim lastnikom certifikatov in dedicem več kot bilijon dolarjev.

Posebnosti v 1936

ZAVAROVALNINA V VELJAVI — Zvišanje v zavarovalnini odraža na izboljšavi v splošnem stanju trgovine.

OBRETNOST MERA, zaslužena na družinskih investicijah, se je zopet zvišala.

PREMOŽENJE družbe se je zvišalo za skoro sedemdeset milijonov dolarjev v 1936 ter znaša sedaj sedem sto in pet in sedemdeset milijonov dolarjev, največje v zgodovini te družbe.

Dividende lastnikom polic

[Lastniki polic bodo deležni družinskega napredka z zvišanimi dividendami, plačljivimi v letu 1937.]

ZAVAROVALNINA V VELJAVI 31. decembra 1936	\$2,775,919,985
NOVA ZAVAROVALNINA PLACANA	219,966,637
DOHODKI	172,215,217
IZDATKI	112,584,410
DOHODKI VEČJI KOT IZDATKI ZA	59,630,807
PLACANO LASTNIKOM POLIC IN DEDICEM:	
v letu 1936	77,489,305
Od postanka organizacije	1,046,104,091
PREMOŽENJE	775,145,354
OBVEZNOSTI (dve, glavne in račun delničarjev)	749,485,627
VPLACANA GLAVNICA (\$2,000,000)	\$ 3,454,303
in bilanca na kredit računa delničarjev	5,789,085
REZERVA za padece vrednosti na knjižnicah in zemljiščih	10,969,000
REZERVA za slučajnosti	15,421,559
PREOSTANOK	\$34,659,727

Te zgorajne številke so v poglasju a formo poročila, pooblaščenega po National Association of Insurance Commissioners Zed. držav.

Skrupirane so nošene v zvezku bilance po knjižni vrednosti, ki so v skupnosti nižje kot so tržne vrednosti.

SUN LIFE ASSURANCE COMPANY OF CANADA

GLAVNI URAD . . . MONTREAL

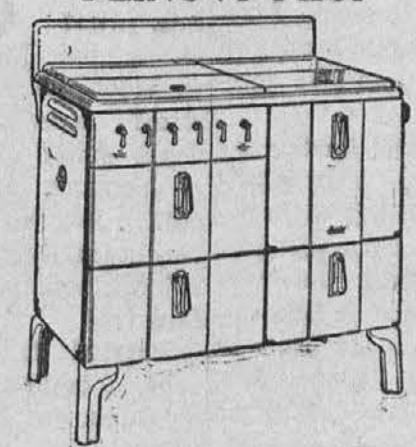
1040 TERMINAL TOWER

TELEFON: CHERRY 7877

David M. Cowan, manager clevelandske podružnice

Michael Telich, posebni zastopnik

VELIKONOČNI
Izleti v
JUGOSLAVIJO
PARNIKI IZ NEW YORKA:
DEUTSCHLAND..14.marca
EUROPA 19.marca
Brzi vlak ob EUROPA v Bremerhaven
zajamči udobno potovanje do Ljubljane.
Izborne železniške zveze do Cherbourg
ali Hamburga.
Za informacije vprašajte pri
AUGUST KOLLANDER CO.
6419 St. Clair Ave., Cleveland, O.
HAMBURG-AMERICAN LINE
NORTH GERMAN LLOYD

RAZPRODAJA
Prihranite si \$25.00
na tej \$124.50
MAGIC CHEF
PLINOVI PEČI

Fino izdelana, Magic Chef plinova peč, splošno znana
radi svoje lepote, sposobnosti in varčnosti.
Sedaj \$99.50
KREMZAR FURNITURE
JOSEPH KREMZAR, lastnik
6806 St. Clair Ave. ENdicott 2252
John Cesnik, prodajalec

Ugrabljeni milijoni

Roman ameriškega Jugoslovca

"Ti si strašen človek. Kako so zmršeni zdaj moji lasje! In kakšna je zdaj moja toaleta!"

Morala se je nancvo obleči in počesati. Dolgo je trajalo. Potem je odšla v slaščičarno na čokolado in pecivo.

Seeligerja pa je vratar tega dne prvič osorno nahlulil, kod se je vendar tako dolgo potepal, ker ga čaka že cela armada kovčgov, zavojev in košar. Na vsak komad je vratar med tem že s kredo napisal številko gostove sobe.

Jack je prtljago urno vlačil na lift, ostal pa je še mal kovčeg brez napisa.

"In kam tegale?" je vprašal Jack.

"To še ni določeno," je dejal vratar in šel v svojo ložo.

Toda Jack je na končgu že zagledal listek z imenom Stretnovo. "Oho! Ali tale kovčeg ni Polyn?" Ha — potem je gotovo Doddov!"

In že je pograbil kovčeg ter ga odnesel na lift. Takoj je pritisnil na gumb in lift se je počasi dvigal. Spotoma pa si je Jack kovčeg ogledal od vseh strani. Na zaklopu je bilo vtisnjeno ime velike trdnice za kovčge v Chicagu. Zdjaj ni dvomil več: Doddov kovčeg! Hitro je raznesel prtljago po sobah, nato pa je stekel z detektivnim kovčgom v svojo temno kamričo na koncu hodnika. Kakor bi mignil, je mali kovčeg odprl in ga preiskal. Nič posebnega ni našel v njem; samo toaletne priprave, ščetke, milo, škarje, nekaj perila in nogavice.

Kovčeg je zopet zaprl, se peljal z liftom navzdol ter ga položil v veži na prejšnji prostor. A kje je bil Dodd?

V pisarni hotelskega ravnatelja je sedel v družbi berlinskega detektiva in mu razlagal svojo nalogo.

"Postopati hočem z največjo diskrepcijo," je miril ravnatelj. "Vse se zgodi brez hrupa. Nihče ne opazi ničesar. Prosim vas torej pomoči; saj tudi vam ne more biti prijetno, da imate takega zločinca pod streho."

"Hm, zločin v Chicagu nas prav za prav ne razburja," je odvrnil ravnatelj. "Mi razločujemo le kavalirske in umazane goste."

"Dama ima sobo št. 117. Dobiti moram torej tik nje ležečo sobo," je nadaljeval detektiv Dodd, ne da bi izdal svojo ogorčenost, zaradi nemiške debelokožnosti. "Najrajši bi imel sobo, ki ima duri skupno s sosednjo."

"Razumem. Večino naših sob vežejo dvojna vrata, ker zahtevajo nekateri gostje o. več sob skupaj," je odgovoril ravnatelj in gledal v dnevni seznam. "Žal, da sta tudi obe

sosednji zasedeni."

"Prosim, da enega gosta preselite," je prosil detektiv energično. "Dajte mu boljše sobo, difference plačam rad."

"Prav!" je ugodil ravnatelj. In takoj je telefoniral sobarici, da naj se preseli gost s št. 116 na št. 126 in obenem je nananil vratarju, kam naj se pošlje prtljaga.

"116!" je dejal vratar Jacku in napisal na kovčeg številko s kredo. Pr. Ks. Seeliger je odnesel kovčeg takoj k liftu, se odpeljal v tretje nadstropje, oddal kovčeg in pričakoval Dodd.

Toda detektiv je čakal spodaj, da mu sobo izprazni in uredi.

Jack pa je premišljal: — "Ali naj jo pobrišem takoj ali šele jutri? Najvarneje bi bilo. Ampak Polly! Komaj sem jo videl, pa naj jo že zapustim? Kdaj se bova mogla zopet sniti? In obljubil sem ji sestanek. Ah, samo še nočoj. Bog ve, kdaj zopet? ... Ne, bojazljivec nisem. Še nočoj ostanem, potem pa zbogom ženka!"

Potrkal je na duri njene sobe, a odgovora ni bilo.

"Odšla je!" si je mislil. — "Prav! Najdem jo zunaj in se z njo dogovorim."

Kmalu nato je bila ura šest in Jack je bil svoboden. Prišel je njegov tovariš, ki je bil v službi od 6. zvečer do 6. zjutraj. Jack je odšel v svojo sobico ter se preoblekel v boljše obleko. Toda pokrkl se je z nedeljsko čepico hotelskega sluga. Napis Hotel Imperial se je svetil na njej kakor iz zlata in črni usnjati senčnik se je bleščal kakor pomaščen. Po stopnicah za posle je ostavil hotel in se postavil pred stebel za plakate, kakor bi jih čital z vne. Toda videl ni niti enega plakata pred seboj, nego je le oprezoval na vse strani, odkod se vrne Polly — Dolgo gotovo ne izostane, ker tudi njej sami je nestrpno.

Široke ceste s cestnim tramvajem in s posebno asfaltno cesto za promet avtomobilov in motornih koles, dirajočih gor in dol, imajo na obeh straneh dvojen drevored, med katerim je cesta za mnogobrojne jezdece, in ob njej širok pločnik za pešce. Tako tvori šestero vzporednih in dotikajočih se cest skupaj mogočno reko; po njej teče, hrumi in buči življenje brez prestanka od jutra do pozne noči.

In vendar je tudi v tem velikem mravljišču Jackovo oko takoj zagledalo Polly, ko je prišla iz slaščičarne. Hitro ji je šel naproti. Ko je prišel mimo nje, se je ponižno odkril in zašepetal:

famous "Apostle of the Chipewas," Frederick Baraga. When still a young lad, he witnessed the passing of his father. Whereupon the family moved to Cleveland. Here the young man faithfully attended our St. Vitus school, Cathedral Latin school, two years at John Carroll, and finally St. Mary's Seminary on Ansel Road. During these years he proved himself an earnest student, achieving a brilliant scholastic record.

Quite unexpectedly he received his minor orders last December. On December 2, he received the order of subdeaconship; on the Feast of the Immaculate Conception, he was conferred with the powers of deacon. Since then, he has exercised these powers in our own church on several occasions.

For the first Mass, two of his former classmates, and former St. Vitus parishioners, will assist him. Rev. Louis Baznik, now at St. Lawrence's in Newburg, will be the deacon. Rev. Joseph Celesnik, at St. Mary's in Collinwood, will serve as subdeacon. Father Andrey is to be assistant priest.

The sermon of the occasion will be delivered by Rev. Vital Vodusek, one of the most renowned modern poets of Jugoslavia; he is at present in America, touring the Slovenian communities. Father Vodusek is also known for his powers of oratory.

Minor assistants are composed of fellow-seminarians. Kenneth Saunders has been appointed master of ceremonies. Anthony Krebs will be the churifer-bearer. Rudolph Praznik and Edward Dickard are the acolytes.

After all these years of patient study and "grinding," Father Baraga finds himself suddenly with his goal achieved: that of becoming a priest. With a weary spirit, he will lay aside his books to assume the grave responsibilities of parish work. And yet he has expressed happiness and enthusiasm for the new venture. His life is just about to begin!

As the young man will kneel in the sanctuary of the Cathedral, watching the bishop pronounce the holy words, one wonders what thoughts will pass through the priest's mind. What thrills must course his veins as he realizes the very powers which Jesus Christ gave to His Apostles these many years ago. And then to use these powers on the following morning at his first Mass: "This is My Body ... This is My Blood," and a miracle is wrought at his very words!

At Holy Communion, it will be a touching sight to see the newly-ordained young priest on the other side of the Communion railing, giving the Man-God to his proud mother, Mrs. Frances Baraga. Then, too, Father Baraga's brother, Anthony with his wife, and sister, Mary, will receive the Holy Eucharist at his hands. Well may they be proud at realizing the long cherished dream. And may God, in His all goodness, heap copious blessings upon that happy family in those holy moments!

Now the priest will have to labor in God's vineyard, tending the vines and branches. Now he must practice the Corporal Works of Mercy: of ministering to the sick, comforting the afflicted, helping the poor, burying the dead. He must go forth teaching and baptizing in the Name of God. What trials and tribulations await him, no one knows, and yet, it is such an exalted occupation—working for Christ! In him God will be well pleased.

We, the people of St. Vitus parish feel the special favor which God has shown to us, by selecting one of our own for his "chosen few." To the young priest we say: "May God keep you; and may He give you many happy and zealous years in the work of Christ and His Church."

We know that Father Baraga will go forward with that same spirit which has characterized his stay with us all

these years. He will never forget St. Vitus and its people no matter where he may be. May he return to us sooner than we dare hope.

St. Vitus Bazaar

What would you do if someone came up to you and told you that you could have \$500 free? Or even if he offered you only a dollar? Sure, you'd take it!

Well, St. Vitus church is offering five hundred dollars (\$500.00) absolutely free to its parishioners. Just think of it, five hundred dollars! Of course, the men in charge of distributing this money could not just pass out the allotted amount to the first seventy-three people that came along. Some people would be offended; others would be angry. So it was decided to hold a contest. That would make the distribution all the more interesting.

Everyone in St. Vitus parish can participate. Every parishioner has an equal chance to win one prize, two prizes, three prizes; even all 73 prizes! All you have to do is, hold the winning ticket entitling you to a particular prize. Simple, isn't it?

Think what you could do with the first prize money, \$150; or second prize of \$100; third prize amounting to \$50. Besides these big awards, ten additional people will receive \$10 each; and ten people will get \$5 prizes. Lastly, FIFTY prizes of \$1 are offered. 73 prizes in all! **You have an easy chance to win at least once.**

But the best part of this contest is that you will help the church directly. Even if you should not win, you will know that the contest results will be to the advantage of the church. Last year we secured a total of \$3,700 for the church; let's make it over \$5,000 this year. **WE CAN DO IT!**

No doubt, by now, you have already found out the details of the contest. Then go to work. Determine to win a prize, and see your name in print. If you have not been informed about the contest, make inquiries in the vestibule of the church on Sunday mornings. One of the ushers there will be more than glad to accommodate you.

Don't forget: you can win any one, or all, of the prizes offered **ABSOLUTELY FREE**. All you have to do is present the winning ticket to the committee in charge and your prize will be gladly given to you. **MAY YOU WIN!**

Pamphlet Rack

Tomorrow will be the fourth Sunday that the pamphlet rack has been displayed. Have you patronized it? This service has been inaugurated by the Holy Name Society for your benefit.

There is a wide selection of titles, and each touches upon a question which concerns all of us. For the most part the pamphlets have been written by the popular Jesuit author, Father Lord. They sell for the nominal sum of 10 cents.

The best sellers to date have been, "Of Dirty Stories," "They're Married," "Your Partner in Marriage," and "How to Pick a Successful Career." There are 25 titles from which to choose; one of them is certain to suit your taste. Stop in the church lobby after Mass tomorrow and get yourself a pamphlet.

Lenten Services

Lent began last Wednesday. The Church observes the Holy Season by various services. In our parish regular Lenten devotions are held every Sunday,

All Around Town

EMANON CLUB NEWS

The Emanon Club of Collinwood is rapidly becoming well known. The mid-winter Jamboree which was held at the Workmen's Home last Saturday went over with a bang. A large crowd showed up and everyone had a grand time. Dancing to Johnny Pecon and his orchestra was a treat.

We are sorry to hear that Steve Czomba, the Club's vice president, is ill in bed. We hope he recovers quickly. Fred Sore is still vacationing down in sunny Florida.

We hope that more of you Collinwooders show up at the Emanon affairs. We guarantee you a grand time. More news next time. So, toodle-oo!

Wednesday and Friday nights. Sermons appropriate for the time are given every Wednesday while on Fridays and Sundays the Way of the Cross is recited. Services begin at 7:15.

Monthly Meeting

Mr. Kappus, a guest speaker at the Holy Name meeting last Tuesday sounded the keynote for the existence of the Society when he stated that membership in the organization prevented one from becoming a "Fringe Catholic." The very essence of the Society is personal sanctification, a virtue the Society should diligently cultivate. Plans for the coming Monte Carlo Night to be sponsored by the Society were discussed. **The co-chairmen of the affair, Messrs. Kolar and Frank, have called a meeting of all members who wish to work that night. The meeting will be held Tuesday at 7:30 p. m. in the church basement.**

Refreshments were served after the adjournment.

Junior Holy Name Basketball Results

While the Scrappers scraped their way to victory, Merhar hit the loop for thirteen markers. Debelak and Levec scored five each. Orehec made the only two points for the Stars.

The invincible Rams gave the worst beating of the league allowing the Stars to make only one point which was made by Tome one foul shot. Kopec hit the meshes for 19 tallies and Jamnik tallied 12 times. Vokac, Kolence and Vovk made 4, 3 and 2 respectively.

Scrappers	G	F	T
Lach, rf	0	0	0
Nousak, lf	1	1	3
Levec, c	2	1	5
Merhar, rg	5	3	13
Debelak, lg	2	1	5
Total	10	6	26

Stars	G	F	T
Fortuna, rf	0	0	0
Petrich, lf	0	0	0
Tome, c	0	0	0
Bandi, rg	0	0	0
Orehec, lg	1	0	2
Vidmar, lf	0	0	0
Total	1	0	2

Rams	G	F	T
Kolence, rf	1	1	3
Vokac, lf	2	0	4
Kopec, c	8	3	19
Vovk, rg	1	0	2
Jamnik, lg	6	0	12
Debevec, lg	0	0	0
Total	18	4	40

Stars	G	F	T
Fortuna, rf	0	0	0
Vidmar, lf	0	0	0
Bandi, c	0	0	0
Orehec, rg	0	0	0
Tome, lg	0	1	1
Petrich, lg	0	0	0
Total	0	1	1

The Younger Set at St. Christine's

Mission

Well, the mission we've been mentioning for some time, starts tomorrow, Sunday, February 14th. Opening remarks will be made by Father William Murray, an experienced missionary of the Redemptorist order, at the 9:45 Mass. The first mission sermon will be in the evening at 7:30.

We hope that all readers of this announcement, living within the confines of our parish, will make sincere effort to attend these opening mission exercises and then decide to follow such a good start with attendance at all conferences, instructions and sermons. We hope, further, that good parishioners will not only earnestly pray for success of this mission, but will also invite their friends and neighbors to come with them.

A mission, after all, can be an occasion for so much spiritual good. There is the problem of the careless Catholic in your neighborhood; baptized, confirmed, communicated, and all that. Yet, you can't tell from his or her daily and weekly life that they are Catholics; on Sundays, Fridays and in between their religion means practically nothing to them. In such a group may be our own fathers, brothers, maybe sisters and even, sad to say, mothers of nominally Catholic homes. These, alone, offer a large field for you and me and the missionary. With them YOU can do even more than a missionary. Pray for them,

give them good examples by your own devout participation in all mission exercises. Then, among your acquaintances, there are cases of individuals neglecting Sacraments for years; there are marriage cases needing attention. YOU know of these, perhaps, better than we. The people are your friends, you talk to them every day, you contact them socially every night. Couldn't you just say a word to them, a word of advice, a friendly word of encouragement telling them that it isn't such a terribly hard thing to fix things up and straighten their lives? That's one of the aims of a mission.

Truly, then, a mission could mean much in the spiritual life of our youthful parish. It could definitely decide eternal fate of immortal souls. And, there really is nothing more important in life than that! Or, is there?! What do you think?

This 'n' That

Boy o boy! Was that a really BIG day last Sunday for our Altar Society. Over a hundred members received Holy Communion at their Mass in the morning, close to 200 were at the banquet, and another 150 joined them afterwards for the social. No wonder Mrs. Robert, the president, was all smiles throughout the evening. Congratulations and more power to the good ladies in the future!

Among those present were Monsignor Hribar and Ponikvar, pastors of St. Mary's and St. Vitus, respectively. We mention this because we feel particularly honored, that these prelates of the Church made special efforts to grace the affair and add deserved dignity to the occasion.

So many things clamored for more immediate attention that we've been somewhat neglecting the youngest of our Younger Set.

There, for instance, was the day when the former Miss Frances Sokach, now Mrs. Louis Ponikvar, called up all a-twitter wondering what to do about a tiny unbaptized bundle she had in her arms. Well, daddy Louis came around, and made all necessary arrangements. Lois Frances was the name given to their first born, and Mr. and Mrs. Joseph Vidmar can prove it, because they were there as godparents.

There also was rejoicing at Victor Budans down on Shawnee. Florence is the name name THEY added to the family roster. Joseph and our old friend Tillie Marzlikar brought the baby to church some three Sundays ago.

And last Sunday was really a big day at our baptismal font. It doesn't happen often that TWO little ones are baptized on one day. On this occasion, though, Stanley and Alice Intihar brought the

daughter of Jim and Mrs. Kusar Jr. to church for the first time, and we named her Margaret Anne. While on lower Lindberg Ave. Mr. John Piskur is trying to determine how to increase his hardware sales to take care of additional costs of the upkeep of Dorothy Anne, whom John Sustar and Sophie Sepolski, both be baptized last Sunday.

Congratulations to all these young fathers and mothers, and may their little ones grow up to be a source of help and joy and pride to them in their old age.

NEWBURG NEWS

The Holy Namers of St. Lawrence

As communism raged in protest to the teachings of the Catholic Church, 40 young men raised their voices with "Jesus help our firm endeavor, to be true to Thee forever." This was the reorganization of the Young Men's Holy Name Society of St. Lawrence's Parish. This was a new beginning of a new combat against the evils of the world.

The election of officers took place at our first meeting and the following officers were elected: Rev. Father John J. Oman as honorary chairman and Spiritual Director; Jos. W. Kovach, as president; Jno. Winter, vice president; Frank Lekani, secretary; John Baumrich, treasurer; August Supan, Joseph Yanchar and Martin Jeric as the entertainment committee; Paul Miller as publicity chairman; and the entire Society as a committee for the promotion of the principles of the Holy Name Society.

Any young man who has been a member of the past or who is not a member is cordially invited to attend the meetings and prove to himself that he had missed something when he did not answer the first call.

A large program of events has been approved of by the Society. The first event will be a talkie entitled "The Blasphemer," which is scheduled to appear at the Slovenian National Home on E. 80th St. on February 26. The picture is appropriate for the Lenten season and is also quite educational. The proceeds will be given toward the New Church Fund. Every young lady and man should make it a point to see this wonderful picture. So remember the date and place: Friday, February 26th, at the Slovenian National Home on E. 80th St.

ST. VITUS HOLY NAME Weekly Review

Rev. Francis Martin Baraga

Once again, we, the parishioners of St. Vitus shall sing "Tu es Sacerdos in aeternum!" (You are a Priest forever!) The occasion will be the ordination of our Rev. Francis M. Baraga a week from today in St. John's Cathedral. On Sunday morning, February 21, the newly-ordained will sing his first Mass in our church.

Father Baraga was born at Thomas, W. Va. on April 23, 1911. He is no relation to the